

אַחֲרֵי הַנֶּצַח

זֹכֶרֶת דְּבָרִים שְׁאֵמַרְתָּ
כְּמוֹ יָם שֶׁזֹּכֵר אֶת הַחוֹף
גְּלִים מְגַלִּים אֶת הַרוּחַ
כְּמוֹ שֶׁהֵלֵב יְגֵלָה מִכְּאוּב
הַלַּיְלָה מַעִיר אֶת הַבֶּקֶר
שֶׁמַּעִיר אוֹתִי מִמַּטְתִּי
וְאֵיךְ כָּבֵר אוֹכֵל עוֹד לְבָרֵחַ
מִזְכְּרוֹנְךָ אֶל שְׁפִיזוֹתִי

עַד אַחֲרֵי הַנֶּצַח

עַד לְפָנַי הַכֹּל

נִפְגַּשׁ תִּרְאָה בַּסּוּף

זְמַן הוּא יָם אֶךְ לֹא הַחוֹף

עַד קִצּוֹת הַרוּחַ

עַד יְכַבֶּה הָאוֹר

נִפְגַּשׁ תִּרְאָה בַּסּוּף

זְמַן הוּא יָם אֶךְ לֹא הַחוֹף

תִּרְאָה בַּסּוּף

כּוֹכֵב שׁוֹבֵב נִפְל בַּשָּׁמַיִם
וּמִיִּשְׁהוּ בִקְשׁ מִשְׁאֲלָה
הַשֶּׁמֶשׁ טוֹבַעַת בַּמַּיִם
כְּמוֹ שֶׁאֲנִי טוֹבַעַת בְּךָ
לֹא תִדַע אֵיךְ שִׁמְחֵתִי בְלֵילָה
כְּשֶׁבֵאת אֵלַי בְּחֵלוֹם
בְּאוֹר נֶשֶׁעַל נַעַם פְּנֶיךָ
רְאִיתִי נְשׁוּב נְשִׁמְצֵאת מְקוֹם

עַד אַחֲרֵי הַנֶּצַח
עַד לִפְנֵי הַכֹּל
נִפְגַּשׁ תִּרְאֶה בְּסוֹף
זְמַן הוּא יָם אֶךְ לֹא הַחוֹף
עַד קְצוֹת הַרוֹם
עַד יִכְבֶּה הָאוֹר
נִפְגַּשׁ תִּרְאֶה בְּסוֹף
זְמַן הוּא יָם אֶךְ לֹא הַחוֹף
תִּרְאֶה בְּסוֹף

אינה יכולה

אינה יכולה ככה סתם ללכת
אינה יכולה לעזב אותי
אינה יכולה כי עקשו שלכת
יש גשם בחוץ ואת נשארת אתי.

אפלו אם תגיד: "זה לא כדאי"
אפלו אם תגיד: "לא, אין לי פנאי"
אפלו אם תגיד: "לך לך מעלי".

אם רק תבקשי להרגיש בבית
את שחר צמתה חרש אלטרף
ואם תבקשי לא לבכות הליל
אשב לך לידך וגם אפן לך קתף.

אפלו אם תגיד...

ואם תבקשי מעלי לברח
אפתח את דלתי לך, ילדה קטנה
ואם תבקשי את פני לשכח
אפן לך בלחי נשיקה אסרונה.

אפלו אם תגיד...

אינה יכולה ככה סתם ללכת
יש גשם בחוץ ואת נשארת אתי.

היא לא יודעת מה עובר עלי

עכשו אני מרגיש כאלו
לא יודע כלום

עכשו אני מתיש את צעדי
היא מסתכלת בחלון
רואה אותי עובר בחוץ
היא לא יודעת
מה עובר עלי

במה עיניך הפחלית
זרם הם פלי,

עכשו היא עוצבה פמוני
פואי

היא מוציאה את פגדי
אוקלת לבדה תיתות
היא לא יודעת, מה עובר עלי

אמנם אין אהבה שאין לה סוף
אבל הסוף הזה נראה לי מקלל
הולך בין האנשים ברחוב
צועק או או או או או או
תגידו לה

עֲכָשׁוּ אָנִי מִמְּשִׁיךְ כָּאֵלוֹ
לֹא הִכֵּל אָבוֹד
זֶה זָז בְּבִטָּן
וְהוֹרֵס אֶת לֵילוֹתַי
אָנִי חוֹשֵׁב שֶׁהֶאֱהָבָה שְׁלִי אֶתָּה
זֶה הַדְּבָר הַכִּי חָשׁוּב
הִיא לֹא יוֹדַעַת מָה עוֹבֵר עָלַי

כְּשֶׁהִיא נוֹסַעַת אָנִי נִשְׁאַר
לֹא זָז מִמָּקוֹן אֶף פְּעַם
הוֹלֵךְ בְּעִיר וּמִתְפַּתֵּל
מִגְעָגוּעֵי
חוֹזֵר לְחֶדֶר וְנִגְמָר
כּוֹתֵב שִׁירִים וְשָׂר אֹתָם
הִיא לֹא יוֹדַעַת מָה עוֹבֵר עָלַי

וּלֹס לְהַגְבִּיחַ דְּהַצְוֵי מַזְרֵי / נַעֲמֵי עַמְרֵי

כְּבֵר פְּוֹרְחִים נְקִיָּסִים בְּשִׁמְוֵוּת-הַטְּבַע
מְרַבְּדִים נִפְרָשִׁים בְּשִׁפְלַת-הַחֹף
פְּלִגִּית וּמְרַכָּם, אֵלֶף גּוֹן וְאַבַּע
וְהַחֵק שְׂאוֹמֵר
כָּאן אִסּוּר לְקַטֵּף!

רַק עֲלֵי אֵין הַחֵק מַשְׁגִּיחַ
רַק עֲלֵי אִישׁ אֵינוֹ שׂוֹמֵר
לוֹ הָיָה לִי עֲלֵי-גְבִיעַ
אֵד הָיָה מַעְבִּי אַחֲרָי

אַפְוִיִּם נְדִירֵוּת כְּבֵר דּוֹגְרוֹת בְּפֹלַע
אֵילָנוֹת נְדִירִים נְשִׁמְרִים לְחֹדֶד.
אֵילָנוֹת נְבִהָלוֹת מְסֻתְפָלוֹת בְּשִׁלָּט
בּוֹ כְּתוּב בְּפִרְוֹשׁ
שְׂאֵסּוּר לְצוּד!

רַק עֲלֵי עוֹד לֹא שְׁמוֹ שְׁלָט
מְסֻבִּיב אֵין לִי כֵל גְּדֵר
לוֹ הָיִיתִי - נֹאמֵר - אֵילָת
אֵד הָיָה מַעְבִּי אַחֲרָי

אָדוֹנִי, הַזָּהָר, אֵל תַּגַּע בְּאִירִיס!
צְבָעוֹנֵי-הַהָרִים הוּא מְחוּץ לַתְּחוּם.
כָּל גְּבֻעָה נִשְׁאַה בְּשׁוּלֵי-הָעִיר הִיא
שֵׁטַח בָּר מְגֹדָר וְאַזּוֹר רְשׁוּם!

אֲז אֲנִי לְפָעַמִּים חוֹשֶׁבֶת
כִּי הִיא זֶה אוֹלֵי רְצוּי
לוֹ הֵייתִי נְרָקִיס אוֹ רִקְפֶת
אוֹ אֶפְלוֹ אֵיזָה בֶן-חָצַב מְצוּי

הַסֵּתֶכְלוֹ מֵה שֶׁקוֹרָה לִי בַדְרָה:
כָּל אֶחָד עוֹבֵר - חוֹטֵף - קוֹטֵף -
קוֹלֵעַ לוֹ זֵר
לוֹ הֵייתִי חֵיה אוֹ פְּרַח
אֲז הִיא מְצָבִי אַחֵר!

הליכה לקיסריה/ חנה סנש, דוד זהבי

אֵלֵי, אֵלֵי

נְשָׁלָא יִגְמַר לְעוֹלָם

הַחֹל וְהַיָּם,

רְשָׁרוּשׁ נְשָׁל הַמַּיִם,

בְּרַק הַשָּׁמַיִם,

תְּפִלַּת הָאָדָם.

אור - אליעד נחום

כדור הארץ הוא שאלך
פוכבים יאירו לי אותך
כשחושף מסגור הכל, את לי מגדלור
בתוך השקט הלבד
מטפס אטרי מה שאבד

גריף-אנתר-פדי לזפר, להדליק את
ה...

אור, אולי תתני לי אור?
והשמש פתחור, אני לא יכול יותר
לרעד
תגיד לי כמה עודך לא מצלים פבר
לראות

אן אן אן אן, אולי תתני לי אור?
רסיסים של אור אני סולם הפל
לוטו קרוב ומבקש
שנעלמי את החשה, תני לו לעבר
אני לא זוכר איה להדליק את ה...

אור, אולי תתני לי אור?
והשמש פתחור, אני לא יכול יותר
לרעד
תגיד לי כמה עודך לא מצלים פבר
לראות
אן אן אן אן, אולי תתני לי אור?

והיא ד'פקת בסלון
קון אור שבויה באפלה
אז אני קם אל האתמול
לא נרדם, בחשה נעלם

כדור הארץ הוא שאלך
פוכבים יאירו לי אותך

כשחושף מסגור הכל, את לי מגדלור
בתוך השקט הלבד
מטפס אטרי מה שאבד
גריף אותך פדי לזפר, להדליק את
ה...

אור, אולי תתני לי אור?
והשמש פתחור, אני לא יכול יותר
לרעד
תגיד לי כמה עודך לא מצלים פבר
לראות

אן אן אן אן, אולי תתני לי אור?
אני רואה פה את התם
את זכרת פשנמור לי יום

קבב נרימה

מילים: ליון קיפניס

לחן: גיאורג פרידריך הנדל

קבב נרימה

נַס ואַבולקֶה-

יִטֶד פֶּה נְשִׁינֶה

נְשִׁי-הַחֲנֻפֶה.

מַפְכֵּיִם אַנְחֵנוּ,

דְּגֻלֵּנוּ רָם, נְכֹאן,

בְּיִזְנֵיִם נְלֻחֵנוּ.

וְלֵנוּ הַנְּאֻחֹן.

פֶּרַח אֶל פֶּרַח

זֵר גִּדּוּל נְשִׁזֵר,

לְרֵאשׁ הַמְּנַצֵּחַ,

מַפְכֵּי גִבּוֹר.

מִי יִמְלֵל / מִנְשֵׁה רִבְיָנָא

מִי יִמְלֵל גְּבוּרֵי וְיִשְׁרָאֵל,
אִתְּוּ מִי יִמְנָה?
הֵן בְּכָל דְּדוֹר וְקוֹם הַגְּבוּר
גּוֹאֵל הָעָם.

שְׁמַעוּ

בְּיָמֵי הַהֵם בְּיָמֵי הַזֵּה
מִפְּנֵי מוֹשְׁיָע וּפְדוּתָהּ,
וּבְיָמֵינוּ כָּל עַם יִשְׂרָאֵל
וְתַאֲחֻד, וְקוֹם וְיִגְאָל.

שבת אחים ואחיות

70 שנה בקמכונית

אני נוסע ומביט

על מה היה ומה נהיה

ואיך נפשי עוד הומיה

מהמפדה של הזריחות

ירושלים בפליחות

מחוף כנרת ואכזיב

מהמסיבות של תל אביב

אבי חלם והתפלל

לחיות בארץ ישראל

היום ילדי אותי שואל

מה הסיפור של ישראל

כאן זה בית, כאן זה לב

ואותך אנלא עוזב

אבותינו- שורשים

ואנחנו הפרחים, המנגינות

שבת אחים ואחיות

אותה שכונה, אותו רחוב

תריסר בנים של יעקב

אוספים ביחד נדודים

בתוך תרמיל געגועים

אדם הוא נוף מולדתו

חורט קווים בכף ידו

בין התפילות לנדרים

ריחות פרדס של הדרים

ובעיניה של אימי

תמיד אמצא את מקומי

על הגיטרה מתנגן

ניגון עתיק שמכון

כאן זה בית

כאן זה לב

ואותך אנלא עוזב

אבותינו- שורשים

ואנחנו הפרחים, המנגינות

שבת אחים ואחיות

מבראשית הכל תפור

טלאים, טלאים של הסיפור

כמו שתי מילים- להתחבר

בחוט זהב של משורר

אני מכאן, אני שייך

וקל חבר שלי כמו אח

את הפועמת בלבבי

אני מזרח-מערבי

כאן זה בית

כאן זה לב

ואותך אנלא עוזב

אבותינו- שורשים

ואנחנו הפרחים, המנגינות

שבת אחים ואחיות

כאן זה בית

כאן זה לב

ואותך אנלא עוזב

אבותינו- שורשים

ואנחנו הפרחים, המנגינות

ליל השירה

מלים: עלי מהר
לחן: צממי יוני

בלשונות רבות מספור דברנו
עדיין את זה כמעט בכלל שלא הפרנו
זמקומות רבים מאוד עזבנו
עדיין מקום אחד רצינו ואהבנו
זמקומות רבים מאוד עזבנו
עדיין הארץ, אל הארץ באנו.

ונמשכת שיירה
עד המאה שעברה
רחוקים כבר היוצאים
זכרים וחלוצים
שעמלו עבדו בפרך
בלי לראות את סוף הדרך
עכשו עוברים אנחנו
לא שקטנו ולא נחנו
לא נמשיכו בלעדינו
עדיין הרפתקת חיינו.

מגטאות ומחנות הגחנו
אל הבצות ואל הישימון הלכנו
מקצות ערב, מרוסיה ופולניה
הדלקנו אור גם בדימונה גם בדגניה.
מקצות ערב, מרוסיה ופולניה
הדלקנו אור גם בדימונה גם בדגניה.

ומכל הגלויות
ועם כל הבציות
עם נוצר וארץ קמה
ושפה אשר נרדמה
שוב התחילה מתעוררת
ומדברת ומדברת
מסביב יהום הסער
רב הקשי והצער
אבל יש על מה לשמח
יש עוד אמצ, יש עוד כח

אין ישראל צומחת מסביבנו
היא חזקה יותר מכל חסרונותינו
וגם הנגב עוד יהיה פורח
ועוד נדאג שהזקן יהיה שמח
וגם הנגב עוד יהיה פורח
ועוד נדאג שהזקן יהיה שמח

ומכל הגלויות
ועם כל הבציות
מסביב יהום הסער
רב הקשי והצער
אבל יש על מה לשמח
יש עוד אמצ, יש עוד כח
ונמשכת שיירה
מן המאה שעברה
רחוקים כבר היוצאים
אכרים וחלוצים
שעמלו עבדו בפרך
בלי לראות את סוף הדרך

האזנה לשיר

מחר – נעמי שמר

מחר יקומו אלף שיכונים
ושיר יעוף במרפסות
ושלל כלניות וצבעונים
יעלו מתוך ההריסות

כל זה אינו משל ולא
חלום...

מחר כשהצבא יפשוט
מדיו
ליבנו יעבור לדום
מחר כל איש יבנה בשתי
ידיו
את מה שהוא חלם היום

כל זה אינו משל ולא
חלום...

מחר אולי נפליגה
בספינות
מחוף אילת עד חוף
שנהב
ועל המשחתות הישנות
יטעינו תפוחי זהב

כל זה אינו משל ולא
חלום
זה נכון כאור בצהריים
כל זה יבוא מחר אם לא
היום
ואם לא מחר אז
מחרתיים

מחר אולי בכל
המשעולים
ארי בעדר צאן ינהג
מחר יכו באלף ענבלים
המון פעמונים של חג

כל זה אינו משל ולא
חלום...

שיר גבואי קוסמי עליז

כמו עמוד ענן, פה תלה לפני העדר
תבין הכל, פדע, לא תאמר מלה אחת
כמו עמוד עשן תעלם בתוה החדר
משנהו בך יאמר לך המשנה
בדרךך.

כמו שביב הטלב שחוצה את השמים
אפתה חולה ושר, לא שם לב לפוכבים
שזוהרים פדי לסגור את העינים
משנהו בך יאמר לך המשנה
בדרךך.

הו, לך ושר
לך לבד,
אל תפסד.
אזהו אזהו או.
אל תכעס,
לך תמים,
לך אטד.

כמו אזז הבד שחולף בשמי הערב
הוא טס בראש הטע, לא נרפע מן המרקח
והאינסטינקט מראה ובורא לו את הדרך
משנהו בך יאמר לך המשנה בדרךך.

כְּמוֹ בְרִיז יוֹט בְּרָדוֹ שֶׁתִּפְסָה כָּבֵר אֶת הָעֵסֶק
הַשְּׂאִירָה מֵאַחֹר אֶת הַטּוֹב וְאֶת הָרַע
וְעַל הָעֲנִינִים הִיא צוֹפָה מִן הַמְּרַקֶּסֶת
מִשֶּׁהוּ בָּךְ יֹאמֶר לָךְ
הַפְּסֹק.

בְּלִי לְהִתְכַּוֵּן תֵּן לְעֶצְמְךָ לְלַכֵּת
כָּל הַחֲשׂוֹבִים יִגְמְרוּ מֵאַלֵיָּהֶם
כְּמוֹ הָעֵץ שֶׁקָּם לְתַחֲיָה מִן הַשְּׁלֶכֶת
מִשֶּׁהוּ בָּךְ יֹאמֶר לָךְ

שומרי החומות

אני עומד על החומה
עומד בגושם לבדי וכל העיר העתיקה
מנחת לי על כפי ידי אני מביט בה מאהב
אני עולה לכאן תמיד סתם להביט
אבל עקשו אני נמצא פאן בתפקיד
אבל עקשו אני נמצא פאן בתפקיד.

כן, כן, מי חלם אז בפתה
כשלא מדנו לדקלם על חומתיה ירושלים
הפקדתי שמרים
שיום יגיע ואהיה אטד מהם
שיום יגיע ואהיה אטד מהם
שיום יגיע ואהיה אטד מהם.

אני עומד על החומה
עומד מקשיב אל הקולות
קולות השוק והמהומה
קריאות רוקלים ונגלות
הנה הוא קול המואזין

הנה דנדון הפעמון אבל עלי להאזין
אם אין שום נפץ של רמון
אם אין שום נפץ של רמון.

העץ הוא גבוה, העץ הוא ירוק ,
הים הוא מלוח, הים הוא עמוק ,
אם הים הוא עמוק, מה אכפת לו
לעץ ,
מה אכפת לו לים שהעץ הוא ירוק .

העץ הוא גבוה, העץ הוא ירוק ,
יפה הציפור, היא תעוף לה רחוק ,
אם תעוף הציפור, מה אכפת לו לעץ ,
מה אכפת לציפור שהעץ הוא ירוק .

הים הוא מלוח, הים הוא עמוק ,
יפה הציפור, היא תעוף לה רחוק ,
אם תעוף הציפור, מה אכפת לו לים ,
מה אכפת לציפור שהים הוא עמוק .

וּמַעַל לְזַמַּן מֵאֲחַת טוֹבוֹת רַבִּי
וְיִשְׁלַח לְכָתוּבָהּ
קוֹל קוֹל אֲרָא בְעֵז, קוֹל
בְּנֵי חַיִּים הַנֶּחֱמָהּ קוֹל,
הַנֶּחֱמָהּ קוֹל, רַחֲמֵי נְשִׂי,

יִבְרַח טוֹב סוֹדוֹ וְיִבְרַח בְּרַח
נִפְגְּשׁוּת לְדַקָּה, נִפְגְּשׁוּת לְעַד.
מִבְּרַח אֲדָם, אֵל פִּנְשׁוֹת רַגְלֵי,
לֹא יוֹכֵל לְמַצֵּא אֶת אֲשֶׁר אֲבָד.

אֲסִרְוּ יָמֵי קָרֹב אֵיל,
כָּבֵד קָרֹב הַיּוֹם שֶׁל דְּמִעוֹת פְּרִיָּה,
אֲסִרְוּ לְךָ עַד יְכַבֵּי חַיִּים,
כְּסוּת רַחֵל לְדוֹדָהּ.

שֵׁרֶק תַּחֲיִיךָ

אָנִי יוֹדַעַת שְׁיִישׁ מִלְאָכִים בְּעוֹלָם

מַחֲכִים לִי בַדֶּרֶךְ

לֹא צָרִיךְ לְמַהֵר, הַכֹּל יִסְתַּדֵּר

זֶה יָבוֹא עִם הַזְּמַן

יֵשׁ דְּבָרִים חֲשׂוּבִים בְּאֵמֶת

זֶה בִּסּוּף בְּפִרְטִים הַקְּטָנִים

לְפַעֲמִים לֹא צָרִיךְ לְדַבֵּר

גַּם בְּשִׁקֵּט מְצָאנוּ מְלִים

שֵׁרֶק תַּחֲיִיךָ כָּל הַחַיִּים

זֶה כָּל מָה שְׁאֲנִי מְבַקֶּשֶׁת

בֵּית קָטָן, גְּנָה לִילָדִים

תְּאֲמִין לִי אָנִי מְאֻשֶּׁרֶת

תִּדַע שְׁאֲנִי לְתַמִּיד עָלִינוּ שׁוֹמְרֶת

וְאַתָּה עוֹד תִּרְאֶה

הַדְּבָרִים מְעֻצָּמִים יִתְחַבְּרוּ עִם הַדֶּרֶךְ

הַפְּחָדִים יִפְחָדוּ, שְׁאֵלוֹת יִפְתְּרוּ

זֶה יָבוֹא עִם הַזְמַן
יֵשׁ דְּבָרִים חֲשׁוּבִים בְּאֵמֶת
זֶה בִּסּוּף בַּפְּרָטִים הַקְּטָנִים
לְפַעֲמִים לֹא צָרִיךְ לְדַבֵּר
גַּם בְּנִשְׁקוּט מְצָאנוּ מְלִים
נְשַׁרְקוּ וְתַחֲיִיךְ כָּל הַחַיִּים
זֶה כָּל מָה נְשָׂאנִי מִבְּקִשְׁת
בֵּית קָטָן, גְּנָה לִילְדִים
תְּאֲמִין לִי אֲנִי מְאֻשֶּׁרֶת
תִּדַע נְשָׂאנִי לְתַמִּיד עָלֵינוּ שׁוֹמְרֶת

לְגַלְגַל מִלְּפָנֶיךָ יְיָ אֱלֹהֵינוּ וְלִירְדָה.

לְמוֹת מַחְשָׁבֶיךָ לָנוּ

טָלוּנוּ אִוֵּן מִפְּנֵיכֶם

לְמוֹתָנוּ מִפְּנֵיכֶם

טָלוּנוּ בְּרוּךְ הוּא אֱלֹהֵינוּ

לְגַלְגַל מִלְּפָנֶיךָ יְיָ אֱלֹהֵינוּ

יְיָ אֱלֹהֵינוּ מִלְּפָנֶיךָ יְיָ אֱלֹהֵינוּ

מִלְּפָנֶיךָ יְיָ אֱלֹהֵינוּ

יְיָ אֱלֹהֵינוּ

יְיָ אֱלֹהֵינוּ

יְיָ אֱלֹהֵינוּ

יְיָ אֱלֹהֵינוּ

עץ הכוכבים

לסבי ישנה חצר ועץ אחד נפלא בה
אין כמוהו בעולם קח אומר לי סבא
לא פרות עליו צומחים כי הרי ממילא
הפרות סופם לרקב מי צריך את אלה?

זהו עץ של כוכבים מאירי עינים
שם צומחים הם וגדלים כמו על השמים
קשמראים לו תפוחים, כל תפוח דב הוא,
הוא מראה את כוכביו ואומר: מה טובו.

הוא אוסף את כוכביו ויורד העירה
ביריד למפר אותם עשרה בלירה
בואו, בואו אנשים זוהי שעת הפשר
כוכבים תקנו בזול ותזכו באשר.

וקהל גדול סביבו צוחק ומתבדח
סבא, למה לא תמכר גם חצי ירח?
וכלם קונים חוטפים גזר צנון וארז
אבל חפן כוכבים? לא, תודה, אין צרך.

מסתכל בהם הסב ונפשו נרגשת
עיניהם ודאי עורות ואזנם חרשת
הביתה שב הוא עם סלו בלא טפה של עשב
האוצר נשאר אצלו ואצלם הכסף.

לסבי ישנה חצר ועץ אחד מפלא בה
אין כמוהו בעולם קח אומר לי סבא.

תחת עץ האהבה יושבים בצל האהבה
שניים ויש להם ציפור על הכתפיים
תחת עץ האהבה יושבים בצל האהבה
שניים ומבטם צלול מאיר עיניים

ושיר על השפתיים וטוב להם
בשניים
תחת עץ האהבה, תחת עץ האהבה

תחת עץ האהבה יושבים בצל האהבה
שניים ויש להם חלום אבל בינתיים
תחת עץ האהבה יושבים בצל האהבה
שניים הם אוחזים ידיים

ושיר על השפתיים וטוב להם בשניים
תחת עץ האהבה

תחת עץ האהבה יושבים בצל
האהבה צופית ומיכאל
שניים עם הציפור עפים פורשים כנפיים
תחת עץ האהבה יושבים בצל האהבה
שניים ומחייכים להם כל השמיים
תחת עץ האהבה
תחת עץ האהבה
תחת עץ האהבה
תחת עץ האהבה

תודה אנשים טובים

היינו שבורים, המומים, כואבים
החלפנו מבט, השפלנו עינים
אחר כך זעמנו, נשפנו, רשפנו
התחלנו לחרק, לחשף שנים
רצינו לשאל, לנסות להבין
ולא ידענו נפשנו
אחר כך חיקנו, לקחנו אור
זרקנו הכל וחזרנו לשנינו

תודה על השקט, תודה על האור
על הלב הרחב שהמיס את הכל
על הראש הבריא, סערת הנפש
הזמן היקר, החם והרגש
תודה על הרך, התמימות הפשוטה
הלטוף, החבויק, המלה הטובה
על הכל בו נשמת האדם עמוסה

תודה אנשים טובים, תודה

תודה אנשים טובים, תודה

הֵיינוּ שְׁבוּרִים, הַמוּמִים, כּוֹאֲבִים
הַפְּנֵמֵנוּ לְאֵט, נִשְׁכְּנוּ שְׁפָתַיִם
אַחַר כֶּךָ חֲשַׁבְנוּ, שְׁתַּקְּנוּ, דְּמַעְנוּ
כְּמַעַט וַתִּרְנוּ, הִרְמֵנוּ יָדַיִם
רְצִינוּ לְשֵׂאל, לְנִסּוֹת לְהַבִּין
וְלֹא יִדְעֵנוּ נִפְשָׁנוּ
אַחַר כֶּךָ חִיַּקְנוּ, לְקַחְנוּ אֲוִיר
זִרְקֵנוּ הַכֹּל וְחִזְרְנוּ לְשִׁנֵּינוּ

תּוֹדָה עַל הַשֶּׁקֶט, תּוֹדָה עַל הָאוֹר...

תּוֹדָה אֲנָשִׁים טוֹבִים, תּוֹדָה.
תּוֹדָה אֲנָשִׁים טוֹבִים, תּוֹדָה.
תּוֹדָה

אָפּרֹאָבֵק

יום אָבִיב רִיחֹות לִילֶךְ
בִּין חֶרְבוֹת הַעִיר שְׁלֶךְ
יום יָפֶה לְדוֹג בְּנֶהָר
בְּתוֹכִי הֵלֵב גְּשֶׁבֶר
שֵׁם הַיְתֶה וְאַיִנֶה
וְלִדְוֹתֶךָ אִשָּׁה קִטְנָה
אֲנַשִּׁים שְׂאִישׁ לֹא מִפִּיר
אִין אִפְלִי בִּית שְׂיִזְכִּיר

וּאִם אַתָּה נוֹסַעַת לֹאן אַתָּה נוֹסַעַת
הַנְּצַח הוּא רַק אֶפְרַי וְאַבְרָהָם
לֹאן אַתָּה נוֹסַעַת לֹאן אַתָּה נוֹסַעַת
שְׂנֵי יָמִים וְקִלּוֹם עוֹד לֹא נִמְחָקִי.

היה לי חלום, ויש לי

שנים וקלום עוד לא נמחק.
נמסעת את נמסעת לאן את נמסעת
נמסעת הוא רק אפר ואבק
לאן את נמסעת לאן את נמסעת

מי נשמת אפך בדרךך.

מי יקשיב לבקרה

מי ימתיק ליליתך

שנים וקלום עוד לא נמחק.
לאן את נמסעת לאן את נמסעת
הנצח הוא רק אפר ואבק
ואם את נמסעת...

אישי לא יספה בפתיחה.

נמסעת רוער הנישה
אל הארץ, אל המגורש
ואם זה עוד מסע נאש
הנצח בי לפעמים
אם יהיו קשים הימים
כסף פיס, גביש אפר
קחי מעיל וקחי לך קר

עוֹד נִדְעַ יָמִים יָפִים

בֹּאוּ נִחְזִיק לַיָּדִים, זֶה אֵל זֶה נִסְבֵּר.

בֹּאוּ נִגְדִיל תְּאוֹר, עַל פְּנֵי כָּל הַשָּׂחַר.

יִסְדֵּנוּ נִצָּחַם, עוֹד נִדְעַ יָמִים יָפִים.

הַשָּׂמִים יִחְזְרוּ, לְהִיּוֹת כְּתִלִּים.

עַל הַאֲדָמָה הַזֹּאת.

אִין עוֹד מִלְחָמָה כְּזֹאת.

בֵּין כּוֹחוֹת הָאוֹר, לְבֵין כּוֹחוֹת הַשָּׂחַר, נֶשֶׁם.

אֲנָשִׁים בְּתוֹךְ הַסֶּבֶךְ.

לְכוּדִים נִשְׁמָו וְנֶחֱפֵז.

נִצְעַק אֵל הַשָּׂמִים, עַד שְׁחִזְרוּ לְכָאוֹ.

בֹּאוּ נִחְזִיק לַיָּדִים, זֶה אֵל זֶה נִסְבֵּר.

בֹּאוּ נִגְדִיל תְּאוֹר עַל פְּנֵי כָּל הַשָּׂחַר.

עֲמוּד עָנוּ עֲמוּד הָאֵשׁ, לְנִצָּחַ יִשְׁמְרוּ.

אֵת יִבְרָכְנוּ הֵם יִאֲרוּ, יְכוֹנֵנוּ.

על האדם הזה

ידענו גם תלאת רבות

ידד התעוררנו ונלאהנו כאן ואתו.

נדלת את הבת חנם.

עלשו מאדם פלם.

ידד מתאגדים, חושפים סתמים, פותח בעת.

בואו נזכיר ימים, זה לא זה נבחר.

בואו נגדיל תואר על פי השתה.

בואו נמשיך להילך ונדב בהביל אתר.

כי פלנו פאן פארץ ושאל.

על האדם הזה.

זלגו דמעות ללא גבולות.

אנשים סרפו נפלים, סתם לזמנו כל עתם.

יש לנו את חזק.

עם שלם שפולד.

ידד נאם, את הארץ נביא לכאן.

החיים יפים

קָתַם, חִיּוּךְ לֹלֵא סִבָּה
תָּם, יָמִים שֶׁל אֶהְבָּה
שִׁיר יֶשֶׁן לְאוֹר יָרֵחַ
וְרִיחַ מְשַׁכֵּר שֶׁלֶךְ
וְכָךְ אוֹתְךָ אֲנִי זוֹכֵר

גַּל שׁוֹטֵף אֶת הָעוֹלָם
חֵם הוֹלֵךְ וְנֶעְלָם
צָחוּק מְאִיר אֶת הַשָּׁמַיִם
מִזְכִּיר שֶׁהַמְשַׁחֵק נִמְשָׁךְ
וְהַחַיִּים יָפִים כָּל כָּךְ

לֵה לֵה לֵה....

בְּךָ אֶסְתַּכַּל מִתּוֹךְ עֵינָיו
אֲחַבֵּק אוֹתְךָ וְיִסֵּד נִנְצָח בַּמְשַׁחֵק
בֵּין מְצִיאוֹת לְחִלּוּמוֹת
בֵּין הָאִשֶּׁר לְדַמְעוֹת
תְּמִיד אוֹהֵב אוֹתְךָ מְאוֹד

עם הקוים שגלגל

בוא נשפח את הפאב

רק עוד רגע ונגינתים

נזכר שמהשחקן המשך

והחיים יפים כל כך

לה לה לה...

רק עוד רגע ונגינתים

נזכר שמהשחקן המשך

והחיים יפים כל כך.

ט, טירלעך ריטש אראוויק, יט
טפ ביזשען גא
וויא וועט ס'זען גא וויא.

טא טלגא געל
טויק טעלע טויק וילא
אז וילא ווערן
געטעט, וילי, ווערן טא

טוי טלגא געזע
טוי, טעלע טא, טעטע ס'מ
מ'אז טעטע

סי, טעטע רע אומעלל מ' רע טע טע טע טע טע
וויא וועט ס'זען גא וויא.

טא טלגא געל
טוי, טעלע טע טע וילא
אז וילא ווערן
געטעט, וילי, ווערן טא

טוי טלגא געזע
טוי, טעלע טא, טעטע ס'מ
מ'אז טעטע

סי, טעטע רע אומעלל מ' רע טע טע טע טע טע
אומעלל

ואת שנת הוראה

שנת הוראה, ואת שנת

ההוראה, ואת שנת

לואת את עואל

לואת את עואל

עונת עונת עונת

לואת את עואל

עונת עונת עונת

עונת עונת עונת